

АЙЗЪК АЗИМОВ

МЯСТО С МНОГО ВОДА

Превод от английски: [Неизвестен], 2001

chitanka.info

Никога няма да стигнем далечния космос. Нещо повече, на нашата планета никога няма да дойдат пришълци от други светове. Тоест, никога вече.

Космическите полети са напълно възможни, а обитатели на други светове са идвали на Земята. В това съм сигурен. Космически кораби скитосват в пространството между милионите населени светове, но нашият не е сред тях. В това също съм сигурен. И всичко е заради едно нелепо недоразумение.

Ще обясня по-подробно.

За това недоразумение е виновен Барт Камерън. Значи трябва да ви обясня що за човек е Барт Камерън. Той е шериф на Туин Хоул, Айдахо, пък аз съм му помощник. Камерън е раздразнителен човек, бързо побеснява, когато трябва да смята данъка върху общия си доход. Просто защото освен шериф, той държи магазинче, съдружник е в едно ранчо за овце, получава пенсия като инвалид от войната (повредено коляно) и има странични доходи. Разбира се, при това положение е трудно да сметнеш данъците си.

Всичко щеше да е много просто, ако данъчният инспектор му помагаше при сметките. Но Барт искаше да прави всичко сам и резултатите се получаваха съвсем налудничави. Като наближи 14 април, по-добре е да си далеч от него.

И защо трябваше оная летяща чиния да се приземи точно на 14 април 1956 година?

Аз видях как се приземи. Седях в кабинета на шерифа, опрял стол до стената, гледах през прозореца звездите. Мързеше ме да чета списания и размишлявах какво ще правя по-нататък — дали да полегна, или да слушам как Камерън псува, докато проверява дългите колони от цифри.

В началото чинията ми се стори падаща звезда. После светещата ивица се разшири, раздвои се и се превърна в нещо като струя на реактивен двигател. Приземи се чинийката съвсем уверено и напълно безшумно. Даже падащите есенес листа вдигат повече шум. Отвътре излязоха двама.

Загубих дар слово и се вкамених. Не намирах сила да произнеса дума, дори пръстите ми се вкамениха. Не смеех даже да мигна.

А Камерън? Той изобщо не вдигна поглед.

Някой почука на незаклучената врата. После вратата се отвори и влязоха двамата от летящата чиния. Ако не бях я видял как се приземява между храстите, бих ги приел за гости от големия град — тъмносиви костюми, бели ризи, жълтеникави вратовръзки, а обувките и шапките — черни. Самите те мургави, с черни къдриви коси и кафяви очи. Видът им сериозен, ръст около 188 сантиметра. Приличаха си като две капки вода.

Господи, колко бях изплашен!

А Камерън само погледна вратата и се намръщи. Друг път сигурно би припаднал от смях като види такива погребални костюми в Туин Хоул, но сега беше толкова погълнат от данъка общ доход, че дори не се усмихна.

— С какво мога да ви бъда полезен, момчета? — попита той и удари с длан хартиите, за да покаже колко е зает.

Единият направи крачка напред и рече:

— Дълго време наблюдаваме вашите съплеменници — като старателно отсичаше всяка дума.

— Моите съплеменници ли? — попита Камерън. — Двама сме — аз и жена ми. И какви глупости е направила?

Онзи продължи:

— Избрахме за контакт това място, защото е усамотено и спокойно. Знаем, че сте тукашният водач.

— Аз съм шериф, ако това имате предвид. Давайте нататък, какво се е случило?

— Старателно копирахме как се обличате, дори вашата външност.

— И според вас аз се обличам така?! — и посочи костюмите им.

— Искаме да кажем, както се облича вашата управляваща класа. Освен това изучихме езика ви.

Май Камерън най-после включи.

— Абе вие да не сте чужденци?

Камерън не обичаше чужденците, тъй като ги бе виждал само по време на службата в армията, но се опита да остане равнодушен.

Човекът от летящата чиния каза:

— Чужденци ли? О, да, да. Ние сме от мястото, където има много вода. По вашему ние сме венерианци.

(Едва сбрах кураж да примигна, но отново се вкамених. Бях видял летящата чиния. Видях как се приземи. Не можех да не повярвам. Значи тези хора, тези същества, са долетели от Венера!)

Но Камерън дори не вдигна вежди.

— Добре де, вие сте в Съединените Американски Щати. Тук всички имат равни права, независимо от тяхната раса, вероизповедание, цвят на кожата, образование и националност. Аз съм на вашите услуги. С какво мога да ви помогна?

— Бихме искали незабавно да се свържем с водещите личности на вашите Съединени Щати, както ги наричате, за да обсъдим присъединяването на вашето племе към нашата велика организация.

Камерън започна бавно да поруменява.

— Значи да присъединим нашето племе към вашата организация?! Ние и без това сме член на ООН и на още не знам колко организации. И искате да ви докарам тук президента, тъй ли? В Туин Хоул? И да му кажа ли да побърза?

Погледна ме така, сякаш искаше да види на лицето ми усмивка. Но аз бях в такова състояние, че ако бутнеш стола изпод задника ми, няма да падна на пода.

Човекът от чинията отвърна:

— Да, забавянето е нежелателно.

— А да ви трябва и Конгресът? Или Върховният съд?

— Само ако могат да ни помогнат, шерифе.

На това място Камерън избухна. Удари с юмрук по масата и се разкрещя:

— Вие не можете да ми помогнете! И нямам време да ме бъркат разни тарикати, на които им е щукнало да довтасат, при това чужденци! И ако веднага не си хързулнете задниците, ще ви закопчея за нарушаване на обществения ред и няма да видите бял ден!

— Значи искате да си отидем? — попита човекът от Венера.

— При това мигом! Чупката там, откъдето сте дошли, и повече да не ви видя! Нито аз, нито останалите, които не искат да ви виждат.

Двамата се спогледаха, лицата им потръпнаха някак странно. После техният говорител каза:

— Виждам в мозъка ви, че вие наистина искате да се махнем и да ви оставим на мира. Ние не натрапваме нито себе си, нито нашата организация на онези, които не искат да имат нещо общо с нас. Ние не

искаме да нахлуваме насила и ще си отидем. Ние никога няма да се върнем повече. Ще оградим вашия свят с предупреждаващи сигнали. Тук никой никога няма да стъпне, а вие никога няма да можете да напуснете планетата си.

Камерън отвърна:

— Вижте, господине, писнаха ми вашите дрънканици! Ще броя до три...

Те се обърнаха и си тръгнаха. Пък аз знаех, че думите им са сто процента истина. Разбирате ли, аз ги изслушвах, но Камерън не, защото през цялото време си мислеше за своя данък общ доход. Разбрах, че около Земята ще бъде направено нещо като ограда, ще бъдем заключени вътре и никога няма да излезем навън. Знаех, че ще стане така.

И едва когато излязоха, гласът ми се върна. Твърде късно. И закрещях:

— Камерън, за бога, те са от космоса! Защо ги прогони?!

— От космоса ли? — и заби поглед в мен.

— Погледни! — Не зная как успях, той е доста по-тежък от мен, но го сграбчих за яката и го помъкнах към прозореца, не остана нито едно копче от ризата.

Беше толкова объркан, че дори не се съпротиви. А когато видя какво става отвъд прозореца, съвсем се вдърви.

Онези двамата вече се качваха в летящата чиния. Чинията си беше още там — голяма, кръгла, блестяща. После излетя. Леко, като перце. От едната страна струеше червено-оранжево сияние, което ставаше все по-ярко, а корпусът — все по-малък, докато не се превърна отново в падаща звезда, бавно угасваща в далечината.

Тогава попитах:

— Шерифе, защо ги изгони? Те наистина трябваше да се срещнат с президента. Повече никога няма да се върнат.

— Ами мислех, че са чужденци. Казаха, че са изучили нашия език. И говореха не лошо. И много приличаха на италианци. И си помислих, че сигурно са италианци.

— Как така италианци! Те казаха, че са венерианци!

— Венерианци ли? — и той се опули.

— Да, точно така казаха. Дошли са от място, където има много вода. А на Венера има много вода.

Разбирате ли, това беше недоразумение, тъпанарска грешка, каквато може да направи всеки. Само дето хората повече никога няма да летят в космоса и повече няма да дойде нито един друг извънземен. И всичко това заради магарето Камерън и неговия данък общ доход!

Защото той промълви:

— Венерианци. А когато казаха, че при тях има много вода, аз реших, че са венецианци.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.